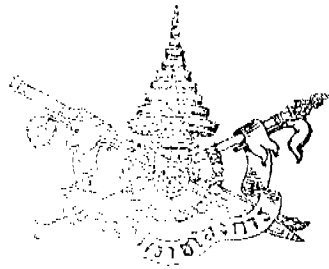

๕๖๕

ตอนที่ ๓๐ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กรกฎาคม ๒๔๕๐

พระราชบัญญัติ

ควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๕๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

พระยามานวราชเสวี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๕๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๓๐ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กรกฎาคม ๒๔๘๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ
ควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขันให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ควบคุมค่าเช่าในภาวะคับขัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกคำวิเคราะห์ศัพท์ของคำว่า “เคหะ”
ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่าในภาวะ
คับขัน พุทธศักราช ๒๔๘๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เคหะ” หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างที่ใช้เป็นที่
อยู่อาศัย โดยไม่ต้องคำนึงว่าจะใช้เป็นที่ประกอบธุรกิจ
การค้า หรืออุตสาหกรรมด้วย เป็นส่วนประชาชนหรือ
อุปกรณ์

ตอนที่ ๓๐ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๘ กรกฎาคม ๒๔๘๐

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาคดี
แพ่งที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาล ไม่ว่าจะเป็นศาลชั้นต้น ศาล
อุทธรณ์ หรือศาลฎีกา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเรือตรี ถ. ชำรงนาวาสวัสดิ์

นายกรัฐมนตรี